

доизмѣнение. И онзи наученъ начинъ да използватъ тази жива енергия индуситѣ го наричатъ „Prânâyâma“.

Сега Йоанъ казва: „Защото Богъ толкозъ възлюби свѣта, щото даде Сина своего единороднаго“, свѣта възлюби, „за да не погине всѣки, който вѣрва въ него, но да има животъ вѣченъ“.

Синътъ, това е висшиятъ разумъ, това е Божествената Мъдрост, въ която човѣкъ трѣбва да вѣрва — разумниятъ животъ е, въ който човѣкъ трѣбва да вѣрва, да го възприема и да го приложи. Защото между знание и дѣйствителенъ животъ има една междина. Да знаешъ е едно нѣщо, а да приложишъ и да прѣживѣешъ — то е друго. Щомъ имате знание, казвамъ, то е първата стѣпка — наялъ си се, челъ си само първото въведение. Второто нѣщо — ще пѣешъ; на трето мѣсто какво трѣбва да правишъ? — Ще се молишъ. Ако си разбралъ дълбокия смисълъ на живота, ще се качишъ горѣ; пакъ ако не, пакъ ще се върнешъ при ядене, музика, при молитвата; ядене, музика, молитва, и все тъй ще обикаляшъ. А то е най-приятното въ живота, което трѣбва да се върши.

Сега, значи, Богъ, за да възлюби свѣта, имало е нѣщо въ този свѣтъ. Какво ще възлюби въ свѣта? Въ свѣта сж всички ония духове, които сж излѣзли отъ него. И изпрати Любовта си, за да може да повѣрватъ, т. е. да приложатъ този принципъ, за да иматъ вѣченъ животъ. Туй е Божественото желание — да направи всички безсмъртни, както е Той. Но туй безсмъртие не се дава отъ вънъ. Като станешъ безсмъртенъ, Йоанъ казва: „Трѣбва да повѣрвашъ въ неговия синъ“, а неговиятъ синъ е изразъ на всичката Божествена Мъдростъ, която е скрита въ него. Това не може да разберете. Когато една душа познае тази Мъдростъ, тя ще придобие вѣчния животъ като възнаграждение.

И тъй, нѣкой казва: „Ти вѣрвашъ ли въ Христа?“ — Да. „Вѣрвашъ ли въ Сина Божи?“ — Вѣрвамъ. „Ревматизъмъ имашъ ли?“ — Слава Богу,